OTRANTO 1480

Mahşerin Son Atlısı

Tarihi Roman

Hasan Erdem

ÖTÜKEN

Hasan Erdem; 1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir'de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa'da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Bursa'da yaşıyor.

Emekli olduktan sonra çocukluk hayalini gerçekleştirmek için yıllardır okuyucusu olduğu tarihî romancılığa yöneldi. Temmuz 2009'da ilk tarihî macera romanı *Şar Dağı'nın Kurtları* yayınlandı. İkinci romanı *Argos Kalesi* Temmuz 2010'da yayınlandı. Üçüncü romanı *Kızıl Atın Süvarisi* 2012'de ve *Balkan Şahini* 2014 yılında Ötüken Neşriyat tarafından yayınlandı.

Dost İçin Ölmeli, Düşman İçin Dirilmeli.

Türk Atasözü

Sava Nehri
Ağustos, 1480

Sava Nehri'ni aşan ve karşı yakaya ulaşan öncü kuvvetler, atlarını çorak tepelerin yamaçlarına doğru sürünce doğanın huzur dolu sessizliği yüzlerce Türkmen atının toynak sesleriyle bozuldu. Son derece dayanıklı, yorulmak nedir bilmeyen atlarıyla adeta tek vücut halinde hareket eden Turahanlı akıncıları dörtnala koşturdukları atlarıyla tepelerin sırtlarına çıkınca düzenli sıralar halinde etrafa yayıldılar. Emrindeki akıncıların tepeleri tuttuğunu gören Kayatekin Bey yeleleri ıslak yağız atının başını çevirip keskin bakışlarını nehri geçmeye hazırlanan gaza yoldaşlarına çevirdi.

Macar Krallığının Karintiya topraklarına giren öncü kuvvetlerin ardından karşı yakaya geçmek için emir bekleyen binlerce akıncı, komutanlarının işareti ile sağrıları terlemiş yorgun atlarını sabah sislerinin örttüğü nehrin coşkun sularının içine doğru sürdüler.

Uzun ve zorlu yolları aşarak Sava Nehri'ne ulaşan kızıl börklü otuz bin akıncı çelik bir heykel gibi atlarının üstünde dimdik oturan komutanlarının dikkatli bakışları altında nehri kazasız belasız geçmeyi başardılar.

Yeni doğmakta olan güneşin parlak ışınları altında son akıncı da Tuna Nehri'nin sağ kollarından biri olan Sava Nehri'ni geçtikten sonra Akıncı beyleri Mihaloğlu Ali ve

İskender, Malkoçoğlu Bali Bey ve Turahanoğlu Ömer Bey, at üstünde kısa bir toplantı yaptılar.

Yedi düvelin adını saygıyla andığı akıncı beylerinin en yaşlısı olan Turahanoğlu Ömer Bey, en az kendisi kadar bitkin görünen akıncı beylerine yorgun yorgun gülümsedikten sonra konuşmaya başladı.

- Gaza yoldaşlarım. Sizlerin de bildiği gibi Fatih Sultan Mehmet Han, Avlonya Sancakbeyi Gedik Ahmed Paşa'ya güney İtalya'nın Pulya sahillerine çıkarma yapılmasını emretti. Gedik Ahmed Paşa komutasındaki yüz yirmi sekiz parça gemiden oluşan Osmanlı donanması denize açıldı ve Avlonya Limanı'ndan on sekiz bin asker alarak yoluna devam etti. Bir hafta önce Otranto Limanı'na demir atan ve askerlerini karaya çıkaran Ahmed Paşa, Otranto kalesini kuşattı. Adım gibi eminim ki Otranto kalesi uzun bir süre dayanamayacak ve tanıyabildiğim kadarıyla açık fikirli, sert tabiatlı, mert ve dürüst bir vezir olan Gedik Ahmed Paşa tarafından fethedilecektir.

Ömer Bey'in konuşmasını bölen Malkoçoğlu Bali Bey son derece neşeli bir ses tonuyla "Roma'ya oradan da Paris'e uzanan yol Otranto'dan geçer. Otranto'nun fethi Kızıl Elma'nın ilk aşaması olacak." dedi ve ardından gülümseyen yüzünde şaşkın bir yüz ifade belirdi.

- İyi, ama sultanımız neden burada toplanmamızı istedi? Otranto ile Karintiya'nın ne alakası var?

- Bali Bey'im Sultanımız Fatih Sultan Mehmet Han'ın bizlerden istediği görev, Napoli kralı Fernandino'nun damadı olan Macar kralı Matyas Korven'i kendi topraklarında sıkıştırmak, zor durumda bırakmak ve Otranto kalesi düşene kadar kayınpederine yardımcı kuvvetler göndermesine engel olmaktır.

Mihaloğlu İskender Bey, gayet düzgün kesilmiş gri sakallarını sağ eliyle okşadıktan sonra "Çok yakın bir gelecekte atlarımızı Roma ve Paris'in yeşil çayırlarında otlat-

mak istiyorsak oyalanmadan hemen yola çıkalım ve sultanımıza olan kulluk görevimizi yerine getirelim, ya da bu uğurda ölelim." dedi.

Çelik tolgasının burun siperliğini indiren Mihaloğlu Ali Bey, süt gibi beyaz atını şaha kaldırdı ve dizginleri gevşetmeden önce "Kızılelma'da buluşmak üzere!" diye haykırdı.

Toplantının ardından tepeleri tutan akıncılarının başına dönen Turahanoğlu Ömer Bey'i Kayatekin Bey karşıladı.

- Buyruk nedir beyim?

- Gün batımından gün doğumuna kadar engebeli bir arazide durmadan at sürdük, ama dinlenmeye vaktimiz yok. Yoldaşlarını toparla. Önden biz gidiyoruz. Karintiya bölgesini çiğneyip geçecek ve Ran bölgesine doğru ilerleyeceğiz.

Buyruğu ikiletmeyen tecrübeli akıncı komutanı Kayatekin Bey, Ömer Bey'i sağ elini göğsüne koyup, başını hafifçe öne eğerek selamladıktan sonra özenle işlenmiş koşum takımları olan kuyruğu örülü gece gibi siyah görkemli atının başını çevirdi.

Zirvelerine çıktıkları kıraç tepelerden göz alabildiğince uzanan geniş ve yeşili bol ovaya bir sel gibi coşa coşa, dalgalana dalgalana inen öncü kuvvetlerin ardından akından akına, zaferden zafere koşmaya alışkın binlerce akıncı da kendi beylerinin ardında altışarlı sıralar oluşturdular ve Macar topraklarının içlerine doğru ekşin adım ilerlemeye başladılar.

*
* *

Aklar düşmüş uzun sakallarını sağ avucunun içinde toplamış durmadan çekiştiren Gedik Ahmed Paşa, Otran-

to kalesinin devasa surlarının tahkimatlı taş duvarlarını, yuvarlak kulelerini döven topların kulakları sağır eden sesleri kesilince bakışlarını namlularından dumanlar çıkan benzeri görülmemiş büyüklükteki toplalardan ayırıp, yoğun duman bulutları altında yüksek surlara saldırıya kalkan Sipahilere çevirdi.

Gözünü bile kırpmadan Sipahilerin kalın taş duvarlara sonuçsuz saldırısını bir süre izleyen Gedik Ahmed Paşa, içinde durmadan büyüyen ve gitgide artan endişelerinden kurtulabilmek için zihnini zamanda geri götürerek aylar öncesine uzandı.

1477 yılında Veziriazamlıktan azledilip Rumeli Hisarındaki zindanlara hapsedildiği günden beri bir daha asla çıkamayacağını düşündüğü daracık hücresinden Hersekzade Ahmed Paşa'nın gayret ve telkinleriyle salıverilip Fatih Sultan Mehmet Han'ın karşısına çıkarıldığı anı hatırlayınca elinde olmadan o günkü gibi yeniden tepeden tırnağa titredi.

Taht odasına girince, kartalı andıran burnunun üstündeki uzun kirpikli gözlerini kısarak kendisini süzen Fatih Sultan Mehmet Han'ın ayaklarının dibine zangır zangır titreyen bedenini atarak yere kapaklanmış ve Fatih Sultan Mehmet Han'ın kaftanının eteğini üç kez öpüp alnına koymuştu. Titremesine engel olamadığı ellerini önünde kavuşturduktan sonra kalın boynunu büküp dizlerinin üstünde, olağanüstü bir şahsiyete sahip sultanının konuşmaya girmesini beklemişti.

Kendisine bir asır gibi gelen ama aslında kısa bir an için kendisini süzen Mehmet Han acı acı gülümsedikten sonra kırık bir ses tonuyla tane tane konuşmaya başlamıştı.

- Ahmed Paşa üç yıl önce Arnavutluk seferine gitmek istememeni hala anlayabilmiş değilim. Yaptığın şey aptalcaydı, fakat senin gibi değerli bir komutanın da zindan-

larda çürümesine gönlüm elvermediği için bugün burada karşımdasın.

Fatih Sultan Mehmet Han sözlerine ara verdi ve zorlukla doğrulup tahtından ayağa kalktı. Taht salonunda yan yana dikilen Veziriazam Karamani Mehmed Paşa, Hersekzade Ahmed Paşa, Mahmud Paşa, Rum Mehmed Paşa ve İshak Paşa'ya kısa bir bakış attıktan sonra dizlerinin üstünde oturmaya devam eden Gedik Ahmed Paşa'ya sert bir ses tonuyla "Ayağa kalk!" dedi.

Titreyen dizlerinin üstünde zorlukla doğrulup ayağa kalkan Ahmed Paşa başını önüne eğdi ve gözlerini mermer zemine dikti.

Verdiği kararları uygulamakta hiç tereddüt etmeyen, özel hayatının aksine devlet yönetiminde oldukça sert bir kişiliğe sahip, daha yirmi bir yaşında iken bin yüzyıllık Doğu Roma İmparatorluğu'nu ortadan kaldıran Cihan İmparatoru Fatih Sultan Mehmet Han, Gedik Ahmed Paşa'nın karşısına gelip durdu. "Paşa, seni afettim ve Avlonya Sancakbeyliğine atadım. Bununla da yetinmedim ve Gelibolu'daki donanmanın komutasını da sana verdim." dedi.

Kulaklarıyla duyduklarına inanmakta zorluk çeken ve dili damağı kuruyan Gedik Ahmed Paşa üst üste yutkunduğu sırada mert ve aydınlık yüzlü Mehmet Han tekrar konuşmaya başladı:

- Aylardır düşünüyorum. Hiç kimseyle paylaşmadığım düşüncelerimi şimdi siz vezirlerimle paylaşmak istiyorum. Paşalarım, şunu bilesiniz ki ben sağlığımda Notre Dame Katedrali'nin kulelerinde Osmanlı sancaklarının dalgalandığını görmek istiyorum.

Taht odası derin bir sessizlik içindeydi. Salonda bulunan Veziriazam ve Vezirler şaşkınlıklarından çabuk kurtuldular ve hep bir ağızdan "Emredin dağları, tepeleri düz edelim!" dediler.

Belli belirsiz gülümseyen Mehmet Han tahtına doğru ilerledi ve yine zorlukla geçip yerine oturdu. Cihan Padişahı savaşlardan kaynaklanan yorgunluklardan dolayı on beş yıl önce nikris hastalığına yakalanmıştı. Nikris hastalığı yüzünden büyük acılar çekmesine rağmen devletinin ve milletinin geleceğini düşünmekten bir an bile vazgeçmemişti.

- Şimdi beni can kulağı ile dinleyin. Aylardır onlarca harita inceledim ve planlarımı kafamda şekillendirdim. İtalya ve Batı Akdeniz'in Türk egemenliğine girme vakti gelmiştir. Bu işin olabilmesi için Gedik Ahmed Paşa'ya büyük görev ve sorumluluk düşüyor. Ahmed Paşa'yı İtalya'nın fethi için hazırlık yapmak üzere Avlonya Sancakbeyliğine atadım. Neden Avlonya diye soracak olursanız Avlonya, İtalya'ya yapılacak çıkarma için en iyi köprübaşıdır. Gedik Ahmed Paşa'nın yapacağı hazırlıklar üç aşamalı olacak. İlk iş olarak Epir ve Arnavutluk'taki isyanları bastıracak ve bölgede Osmanlı hâkimiyetini sağlamlaştıracak. Ardından Napoli kralı Fernandino'nun elindeki Kefalonya, Ayamavra ve Zanta adaları fethedilecek. Üçüncü aşama askerlerimizin İtalya'ya nakledilmesi ve ordunun savaş alanına taşınmasıdır.

İtalya'yı fethetmeyi kafasına koyan ve fethi en ince ayrıntılarına kadar planlayan Fatih Sultan Mehmet Han, o gün uzun uzun konuşup yapılması gerekenleri anlattıktan sonra zindandan çıkarttığı Gedik Ahmed Paşa'yı yeni görevinin başına göndermişti.

Avlonya sancakbeyliğine atandığı günden beri insanüstü bir gayretle çalışarak Epir ve Arnavutluk'daki isyanları kısa sürede bastıran Ahmed Paşa vakit geçirmeden harekete geçmiş ve üç İyonya adasını da fethettikten sonra donanma ile İtalya'nın topuğuna yönelmişti. Karaya çıkarma yapmak için ilk olarak Brindisi düşünüldüyse de kıyı sa-

vunması olmadığı için yirmi iki bin nüfuslu Otranto tercih edilmişti.

Atını dörtnala koşturan iki süvari Gedik Ahmed Paşa'nın yanına varınca atlarının dizginlerine asıldılar.

Düşüncelerinden sıyrılan Gedik Ahmed Paşa dalgın bakışlarını toz, duman içindeki savaş alanından ayırıp kendisini selamlayan Sipahi subayına ve yanındaki kırçıl sakalları göğsünü döven değnek gibi zayıf süvariye çevirdi.

Papaz kıyafetleri içindeki Osmanlı devletinin efsane casusu Kara Meke Doğan atından yere indi ve "Paşam, General Francesco Largo komutasındaki Napoli ordusu Orgentino'yu geçti ve Otranto'ya doğru yol alıyor." dedi.

- Şu anda neredeler?

- Lecce'de konakladılar.

- Doğan görevinin başına dön ve Napoli ordusunun her attığı adımı takip etmeye devam et. Biz de bu arada Napoli ordusunu karşılamak için hazırlıklarımızı tamamlayalım.

Gedik Ahmed Paşa'yı selamladıktan sonra havada bir yay çizerek atının üzerine sıçrayan Kara Meke Doğan atının başını çevirdi. Doğan'ın ardından bir süre bakan Gedik Ahmed Paşa başını dikleştirdi. Surların önünde olup bitenleri en ince ayrıntısına kadar görmek istercesine sağ elini gözlerine siper edip, bir an evvel aşmak için can attığı kalın surlara baktı.

Surlara saldıran süvarilerin ön saflarındaki usta okçular mazgal deliklerinde gözlerine ilişenlere oklarını yapıştırıyorlardı.

*

* *

Ramber muhafızı Kont Jorj çalışma odasının kapalı kapısını çalma gereği duymadan sertçe açan ve saygısızca

içeri giren uzun boylu, uzun bacaklı General Sandor'a çatık kaşlarının altından kınayan bir bakış fırlattı.

Kontun bakışlarından hiç de rahatsızlık duymayan General Sandor telaşlı adımlarla ilerledi ve Kont Jorj'un oturduğu oyma bacaklı gösterişli masanın önüne gelince durdu. Silahlarını şakırdatarak karşısına gelip duran generali bir süre tepeden tırnağa süzen ve öfkesini kontrol altına alan Kont Jörj sakin bir ses tonuyla "General bu telaşınızın sebebi nedir?" diye sordu.

Kont'un aksine General Sandor son derece kızgın bir ses tonuyla Kont Jörj'ün sorusunu cevapladı.

- Kont Jörj, siz Majesteleri Kral tarafından Türk akınlarını durdurmak üzere Ramber muhafızlığına atandınız. Türk akıncıları neredeyse yirmi dört saattir topraklarımızı çiğniyor. Casuslarımızdan gelen haberlere göre sınır karakollarımız ve son dönemde inşa edilen sınır savunma kalelerimiz vuruldu. Akıncılar taş üstünde taş bırakmadılar. Pek güvendiğimiz sınır karakolları birer taş yığınına dönüştü. Askerlerimiz katledildiler. Şanslı olanlar savaş alanından kaçmayı başardılar. Kaçamayanlar Türklere esir düştüler. Elinizin altında koca bir ordu var, fakat siz kılınızı bile kıpırdatmıyorsunuz! Neden harekete geçmiyor, gerekli emirleri vermiyorsunuz? Böyle giderse Türk akıncıları ellerini kollarını sallayarak yanımızdan geçip gidecekler ve Sigetvar'a kadar ilerleyecekler. Kont Jörj ne yapmak istediğinizi, ne düşündüğünüzü anlamıyorum. Hiç anlamıyorum!

- General, Türk akıncıları bir yıl içinde iki defa sınırlarımızı geçtiler. Bu üçüncü oluyor. Emin olabilirsin ki bu son olacak, fakat bir süre daha sabırla beklememiz gerekiyor.

- Neyi bekliyoruz? İstilacı Türklerin karşısına çıkarabilecek yeterli sayıda iyi eğitilmiş ve savaş tecrübesi olan askerimiz var.

- General, sizin yeterli dediğiniz asker sayısının ben yeterli olmadığını düşünüyorum. Bu yüzden Akıncılar sınırımızı aştığı an destek kuvvetler istedim. Bununla da yetinmedim ve atlı köylülerden bir birlik oluşturmaya başladım.

- Kont Jörj, Türk akıncılarının da her insan gibi kesilebilen etleri, kırılabilen kemikleri var.

- Biliyorum general. Fakat Türk akıncıları sıra dışı savaşçılardır. General, askerlik yaşamınız boyunca siz hiç akıncılarla karşılaşmadınız. Kısaca size akıncılardan bahsedeyim de fikir sahibi olun. Ölüm korkusu nedir bilmeyen bu insanların her biri silahlarını ustaca kullanırlar. Arazi şartları ne olursa olsun atlarını o kadar hızlı sürüyorlar ki yetişmek mümkün değil. Dağlık bölgelerde yolları bir kayalığa tesadüf ettiği vakit, atlarını kayadan kayaya iplerle çekerler. İpleri kullanarak aşılmaz denilen dağlardaki yarlardan atlarını geçirdikten sonra atlarıyla birlikte düze inerek hiç beklemediğiniz bir yerde karşınıza çıkıyorlar. Yorulmak nedir bilmeyen bu insanlar akınlar sırasında bile dini vecibelerini hiç aksatmadan yerine getiriyorlar. Ve de başbuğ dedikleri komutanlarının emirlerini sizin gibi asla sorgulamıyorlar, başbuğlarının bir bakışıyla gözlerini bile kırpmadan ölüme atılıyorlar. General, akıncıların geçtikleri yerlerde yıllarca ot bitmez, horoz ötmez derler. Şu anda bizim yapmamız gereken şey akıncıların topraklarımızın içlerine doğru çala kamçı ilerlemesine izin vermek ve destek kuvvetler aramıza katıldığı zaman tekrar tekrar topraklarımızı çiğneme cüretini gösteren Türk akıncılarına bitirici darbeyi indirmek.

- Bahsettiğiniz gibi ise akıncıları yok etmek için kusursuz bir tuzak kurmalıyız.

Gözlerinde şeytani bir ışıltı beliren Kont Jörj "Ramber muhafızlığına atandığım günden beri bu işe kafa patlatıyo-

rum. Lütfen biraz sabırlı olun. General, gerekeni yapacak ve Türk akıncılarını son ferdine kadar bitireceğiz." dedi.

*
* *

Macar topraklarının içlerine doğru at süren, sarp yarlardan, dar geçitlerden geçen gözlerinin akları kanlı Türk akıncıları neredeyse yirmi dört saattir hiç uyumamışlar, karınlarını kan, ter içindeki atlarının üstünde doyurmuşlar ve atları gibi kendileri de bir hayli yorgun düşmüşlerdi.

Güneş batıda ufuk çizgisine yaklaşırken kızıl ışınların yıkadığı bitkin süvarilerden bir tanesi bile bıkkınlık belirtisi göstermiyor, büyük bir vakar ile atlarıyla bütünleşmiş, komutanlarının ardı sıra at sürüyordu.

Yıllardır kuş uçmaz, kervan geçmez, geçit vermez, kayalık zirveleri puslu vahşi Balkan dağlarında, vadilerinde, ovalarında, steplerinde at oynatan, güneşin, yağmurun ve rüzgârın sertleştirdiği tecrübeli süvariler ön safta at süren komutanlarının dörtnala koşan atlarını durdurmasıyla saflar halinde atlarının gemlerine asılıp durdular.

- At in! Mola veriyoruz.

Komutanlarının buyruğunu ikiletmeyen akıncılar yorgunluklarını unutup bir kartal çevikliği ile atlarından yere indiler.

Mola yeri olarak seçilen etrafı tepelerle çevrili zemini öbek, öbek beyaz papatyalarla kaplı, geniş bir derenin ikiye böldüğü ovada yere inerek atının dizginlerini elinde toplayan ve Kayatekin Bey'e doğru ilerleyen Baykara "Tam zamanı! Vücudumdaki her bir kas sızlamaya başlamıştı." dedi.

Genç akıncıya yorgunca gülümseyen uzun boylu, görünümü heybetli, bakışları hüzünlü Kayatekin Bey gece gibi siyah atının boynunu sevgiyle okşadıktan sonra "Sa-

nıyorum seni yorgun kılan kan kardeşin Afşin'in yokluğu! Afşin olmadan ilk defa bir akına çıktın ve gözlemlediğim kadarıyla onsuz at sürmeye bir türlü alışamadın." dedi.

Kan kardeşi, can dostu Afşin'in adı geçince Baykara'nın genç ve aydınlık yüzünde bir acı bulutunun belirdiğini gören Kayatekin Bey derin bir nefes aldıktan sonra bir pençeyi andıran sağ eliyle genç akıncının geniş omzunu okşadı.

"Git biraz dinlen evlat." diyen akıncı komutanı bakışlarını yeniden olduğu yerde kıpırdanıp duran yorgun atına çevirdi.

Geceyi yeşil ovanın etrafını saran tepelerin altında geçiren akıncılar, bulutların arasında sürüklenen ay parlaklığını yitirmeye başladığı saatlerde nöbetçiler tarafından uyandırıldılar.

Nerede uyuduklarına pek aldırış etmeyen ve genellikle eyerlerini yastık yapıp bulundukları yere uzanıveren akıncılar şafak sökerken dinlenmiş olarak ayağa kalktılar ve ilk iş olarak atlarıyla ilgilenmeye başladılar.

*
* *

Güneş ufuk çizgisinin altına indiği saatlerde dağların arasında kalan kıvrımlı eğri, büğrü dar bir yolda at süren üstleri, başları ve atları toz toprak içindeki akıncıların öncü kuvvetleri derin bir vadinin içine girdiler. Akıncıların girdiği vadi bir hayli dar ve batıya bakan tepeler alçaktı. Vadinin güneyi ormanlarla kaplıydı.

Yumruk yaptığı sağ elini sol avucuna vuran ve "Nihayet kapana girdiler! Fakat benim şaştığım yetenekli rehberler ve tebdil-i kıyafetler içinde son derece uyanık gözcüler kullanan akıncılar nasıl böyle tedbirsizce tuzağımıza düştüler ki! Sakın bu bir oyun olmasın?" diye mırıldanan

Ramber Muhafızı Kont Jörj, General Sandor'a döndü ve "Öncü kuvvetlerin vadiden çıkmasına izin verin. Saldırı için acele etmeyin ve emirlerimi bekleyin." dedi.

Turahanoğlu Ömer Bey'in yanında at süren Kayatekin Bey vadinin içine girdiklerinde etrafı kuşatan tepeleri keskin bakışlarıyla taradı. Derin vadi de gözüne çarpan tek canlı gökyüzünde avını arayan ve gözlerini yeryüzüne dikmiş dönüp duran bir kartaldı.

- Etraf çok sessiz! Bu hiç hoşuma gitmedi beyim.

"Haklısın yiğidim." diyen Ömer Bey görkemli atının dizginlerini kastı. Atının başını çeviren Ömer Bey, sağ elini kaldırıp ardı sıra at süren gaza yoldaşlarını durdurdu.

Beylerinin dur emriyle kısa bir şaşkınlık geçiren akıncılar da bir şeyler sezmişçesine bakışlarını üzeri yüksek çalılarla kaplı tepelere çevirdiler.

"Sınırı geçtikten sonra ciddi bir direnişle karşılaşmadan Macar Kralına ait toprakların nerdeyse dörtte birini çiğnedik. Bu iş bu kadar kolay olmamalıydı!" diyen Ömer Bey "Kayatekin, atalarımız kuşkulu uyku evin bekçisidir demişler! Tepelerin ardını ve vadinin çıkışını kontrol edin." dedi.

Öncü kuvvetler vadinin ortalarına doğru ilerleyip aniden durunca kısa bir şaşkınlık geçiren ve yüzü ekşiyen Ramber Muhafızı Kont Jörj kendisini çabuk toparladı.

- General, Uz vadisinin tamamı kuvvetlerimiz tarafından kuşatılmış durumda. Akıncıların tuzağımızın farkına varabileceklerini düşünerek belirlediğimiz planı uygulayın. Kuzeydeki tepelerde konuşlanmış olan destek kuvvetler ve atlı köylüler vadinin dışında kalan akıncıların ardını çevirmeye başlasınlar. Hemen işareti verin.

Keyifle sırıtan General Sandor'un işareti ile onlarca boru ötmeye başladı.